

אפריל 2014

הערכה של תכנית הגמילה בבית הספר בבית איזי שפירא פברואר-מרץ 2014

מעריכה: חלי פרץ, אחראית הערכת תכניות

1. תיאור תהליך ההערכה

מטרת ההערכה הייתה לבחון כמה נושאים בהתייחס לתכנית הגמילה בבית הספר:

- א. מה הן עמדות הצוות כלפי התכנית? האם הצוותים מאמינים בתהליך?
- ב. מה הן ההתמודדויות העיקריות של הצוות סביב התכנית?
- ג. האם הצוותים מקבלים הדרכה ותמיכה מספקת סביב התכנית?
- ד. מה הן עמדות ההורים כלפי התכנית?
- ה. כיצד רואים ההורים את הקשר עם בית הספר סביב התכנית?
- ו. האם הפסד של פעילויות בכיתה מצדיקה את התוצאות עבור הילדים?
- ז. מה קורה כאשר הילדים חוזרים מבית הספר לביתם בהתייחס לתהליך הגמילה?

תהליך ההערכה כלל ראיון הורים, מחנכות וסייעות על מנת ללמוד מהן ולקבל מהן להשאלות שהועלו לעיל. השאלות נבנו בצוות משותף שכלל את חני שחק, מנהלת בית הספר, אסטל סלבין, קלינאית תקשורת ולאה שטרן, העובדת הסוציאלית של בית הספר, וחלי פרץ, המעריכה.

השאלות שנשאלו בראיונות מופיעות בנספח מס' 1.

מי רואיין?

- רואיינו כל המחנכות
- 5 סייעות
- 8 הורים

המחנכות והסייעות רואיינו פנים אל פנים ורוב ההורים רואיינו טלפונית לאחר שנתנו את הסכמתם להשתתף בתוכנית. מכתב הבקשה להורים מופיע בנספח מס' 2.

2. סיכום הראיונות עם ההורים

מה הניע אותם להיכנס לתכנית?

הרצון לגמול את הילד/ה היה קיים אצל רוב ההורים. רובם תיארו את המשמעות העמוקה של הגמילה בעיניהם, את הרצון להביא את הילד/ה לשליטה בגופו, את השמירה על הפרטיות וגם את ההקלה

בטיפול היומיומי ובהוצאות הכספיות על חיתולים. עם זאת, רוב ההורים סיפרו כי הביטחון שלהם ביכולת של הילד להיכנס לתהליך גמילה ולהצליח בו היה יחסית נמוך. ההורים סיפרו כי את הדחיפה העיקרית להיכנס לתהליך הגמילה קיבלו בעקבות ההמלצה של צוות בית הספר. לא כולם ידעו על קיומה של התכנית לפני הפנייה של הצוות. הורים בודדים סיפרו על כך שהם רצו להיכנס לתכנית ולא אפשרו להם.

אילו ציפיות היו להם לפני הכניסה לתכנית?

רוב ההורים סיפרו כי עיקר הציפיות שלהם היו סביב הגמילה בשעות היום. רובם תיארו תקווה שהילד יוכל להגיד או לסמן שצריך לשירותים ושניתן יהיה לסמוך על כך באופן מלא. אף הורה לא ביטא ציפייה שהילד יהיה גמול לחלוטין גם ביום וגם בלילה ושהבית יהיה ריק מחיתולים.

איך תיארו את הקשר עם בית הספר סביב הגמילה?

רובם המכריע של ההורים תיארו את הקשר עם בית הספר כעוגן המשמעותי ביותר בתהליך. המידע שמגיע מבית הספר באמצעות הטבלאות, מחברת הקשר והמיילים תואר כמספק לחלוטין. ישנם הורים שסיפרו שה לא תמיד דיווחו ומילאו את הטבלאות כמו שצריך... הצוות בבית הספר תואר ברוב המקרים כמכיל, עוזר, מסור ומסייע לתהליך. רובם תיארו הערכה רבה לנכונות של הצוות לקחת את הילד לשירותים פעמים רבות כל כך ביום, להמשיך בתהליך ולא להתייאש. מיעוט קטן של ההורים תיארו תסכול מסוים מכך שלא נכנסו לתהליך בזמן שהם רצו וכעס על תחושת אפליה בין הילדים על הסדר של הכניסה לתכנית. כמו כן חלק מההורים התייחסו לנושא של חוסר עקביות בעבודת בית הספר כך שבשעות הצהריים שמו לילד חיתול בגלל אילוצי כח אדם.

מה עזר להם בתהליך?

מה שעזר בעיקר לרוב ההורים הוא ההצלחות הקטנות בתהליך- תחושה שהילד מבין, שידוע לשלום בצרכים וכמובן ימים ללא פספוסים. בנוסף, העידוד שקיבלו מהצוות, הנכונות של הצוות להמשיך יום ועוד יום גם במצבים מתמשכים של תסכול מאוד עודדו וסייעו להורים. חלק מההורים תיארו גם את הרצון שלהם להביא את הילד לבגרות, לעצמאות ולשליטה על גופו כמוטיבציה העיקרית שסייעה להם בתהליך.

מה הקשה עליהם בתהליך?

ההורים תיארו שני קשיים מרכזיים הראשון קשור בהתעסקות הפיזית הנדרשת בתהליך- הליכה פעמים רבות עם הילד לשירותים, קושי פיזי בהרמה של הילד (במידת הצורך). הקושי השני אותו תיארו ההורים הוא כאשר יש פספוסים שניכר שהם באים ממקום של חוסר הבנה של תהליך הגמילה.

האם הגמילה הייתה/עדיין נושא לשיחה, עידוד במשפחה ועם החברים?

כל ההורים סיפרו שבתחילת הדרך העידוד וה"חגיגות" סביב ההצלחה היו חלק משמעותי מהתהליך. עם הזמן, תואר גם רצון להצניע את ההצלחות ולהפוך את ההליכה לשירותים כחלק מהשגרה היומיומית ולהפחית את הצורך במתן חיזוקים על כל הצלחה.

מה קורה היום כשיוצאים מהבית?

רוב ההורים תיארו את היציאה מהבית עדיין עם חיתול או במקרים אחרים יציאות מוגבלות מהבית כדי להימנע מפספוסים. כמעט בכל המקרים כאשר נמצאים שעות מחוץ לבית לא סומכים על כך שיהיו שירותים זמינים וגם חוששים מהיכולת של הילד להתאפק ועל כן בוחרים לשים חיתול.

האם יש חיתולים בבית?

כן. כמעט אצל כולם יש חיתולים בבית. לרוב משתמשים בהם בלילה, בהסעות או לטיולים אבל גם כאשר ילד גמול לחלוטין תוארו מצבי רגרסיה כמו במחלה שחייבו שימוש בחיתולים.

האם יש משהו בהתנהלות של בית הספר שהיה אפשר לשנות?

ניכר שכמעט כל ההורים מעריכים מאוד את עבודת הצוות של בית הספר. להלן ציטוטים מרכזיים מדבריהם של ההורים:

- "הם מלאכים, צוות מדהים. עושים טופ שבטופ".
- "אני לא האמנתי, בבית הספר אמרו לי שהוא יכול להיגמל"
- מאוד תומכים, מתמודדים עם כל בעיות ההתנהגות, מאוד עקביים"
- "עודדו אותנו, פחדנו. לא האמנו. הם נטעו בנו את האמונה. הרבה בזכותם".

3. סיכום הראיונות עם המחנכות

תיאור התהליך לפי המחנכות:

המחנכות תיארו את השלבים של התכנית: הכנת הילד. הורדת החיתול, הליכה לשירותים, נתינת חיזוקים, עדכון הטבלה והסקת מסקנות מתוכה. זהו הבסיס של התוכנית אך עבור כל ילד יש תהליך ייחודי לפי צרכיו, יכולותיו ואישיותו.

בנוסף, לכל ילד מוצמדת סייעת במידת האפשר, על מנת להימנע מידיים רבות שנוגעות. הסייעת היא האחראית על הגמילה של אותו הילד על כל מרכיביה.

התמודדויות שונות עם ילדים שונים:

המחנכות תיארו תהליכים שונים שעברו עם ילדים שונים. נראה שיש שלושה מאפיינים משמעותיים לפיהן נקבעת תכנית הטיפול:

- א. רמת ההבנה של הילד את הנושא של הליכה לשירותים
- ב. עצמאות פיזית ויכולת שליטה בסוגרים
- ג. קשיי התנהגות

ככל שרמת ההבנה גבוהה יותר כך סיפרו המורות על שימוש בהסברים, בספר חברתי ובחיזוקים. ככל שיש יותר עצמאות פיזית ושליטה בסוגרים ניתן לעודד תהליך של גמילה ולא רק של אימון. כאשר יש קשיי התנהגות משמעותיים נדרשים פעמים רבות חיזוקים מסוגים שונים אך את אלה צריך לתת באופן מושכל על מנת שלא ליצור תלות בחיזוקים וקשיים בשיתוף פעולה כשאינן חיזוק מתאים.

לעיתים פספוסים של ילד נעשים על רקע של מניפולציות רגשיות, רצון שלא לשתף פעולה בכוונה ודרך להביע כעס, אי שביעות רצון או כל דבר אחר.

חשיבות התכנית בעיני המחנכות:

המחנכות מתארות את התכנית כקריטית, משמעותית וחיונית. הן רואות בה תכנית דגל לעתיד הילדים. כל המורות ציינו כי המחיר של הפסד פעילויות או למידה עבור הילדים הוא זניח בהשוואה למה שהם מקבלים. כל המחנכות רואות את עצמן כחלק בלתי נפרד מהתכנית, הן עצמן לוקחות לשירותים מהוות דוגמא אישית לצוותים שלהם ואינן משאירות את העבודה לסייעות בלבד.

להלן ציטוטים נבחרים מתשובותיהם המעידים על התייחסותן לתכנית:

- "התכנית היא קריטית. כלי חובה לעצמאות ולבגרות"
- "זוהי התכנית הכי חשובה. מספר 1. אנשים בוגרים עם חיתולים זה נורא. נשים מחליפות לגברים. הדבר הכי פרטי, הכי ראשוני. כמה שפחות שאחרים יגעו להם שם. הכבוד הבסיסי ביותר של אדם הוא שליטה בגוף. זה הכי חשוב לי. ההורים מאוד רוצים. זו התעסקות מאוד קשה להורים ועדיף כמה שיותר מוקדם להתחיל"
- "התכנית מאוד חשובה. לעתיד שלהם זה חיוני. זה חלק מהעצמאות של הילד. פחות אנשים נוגעים בו"
- "תכנית חיונית, עוסקת בכבוד האדם. משמעותית יותר מהחומרים הנלמדים בכיתה"
- "תכנית מדהימה. לא ראיתי את זה בשום מקום. זה לא למידה, זה לא קוגניציה זו עצמאות, שליטה. תכנית שרואה מעבר לדברים הלימודיים של הילד"

קשיים שעולים בתכנית: המורות מתארות מגוון של קשיים, אך תמיד מסייגות עצמן ומתארות יחד עם הקושי את החשיבות וההכרחיות שבתכנית. להלן מספר מוקדי קושי עיקריים אליהן התייחסו המורות:

- התמודדות עם מספר גדול של ילדים שנמצאים בתהליך גמילה בכיתה.
- קשה לראות ילד שמפספס ומודע לזה.
- ילדים שמתנגדים להחלפה שיש צורך להחזיק אותם ולהתמודד עם ההתנגדות.
- מצבי קיצון של התמודדות עם מריחת צואה של ילד.
- עבודה עם הצוות על מנת ליצור התמודדות מכבדת עם כל המצבים המורכבים הקשורים בנושא (התמודדות עם ריחות לא נעימים, עם התנגדויות, כעס, תסכול)
- כאבי גב

נקודות האור - רגעי ההצלחה העיקריים:

המחנכות מתארות בעיקר את תחושת האושר והסיפוק כאשר ילד מצליח ללכת לשירותים ולא מפספס. השמחה הגדולה ביותר מתוארת כשהילד עשה קקי בשירותים. התחושה שהילד מבין את הנושא של הליכה לשירותים ואת הקשר בין הצורך הגופני להליכה לשירותים עצמה היא גם רגע הצלחה משמעותי.

האם התמיכה וההדרכה שהמחנכות מקבלות מספיקה:

כל המחנכות ציינו שאסטרטגיה היא דמות משמעותית ביותר בתמיכה ובהדרכה. רובן הרגישו שאסטרטגיה זמינה ושכלל קושי ניתן מענה. עם זאת, ניכר שיש צורך אולי בדמות נוספת בבית הספר שיכולה לסייע כשאסטרטגיה איננה.

האם את יכולה להביע את דעתך על התכנית, האם דעתך נשמעת?

כל המחנכות, ללא הסתייגות תיארו תרבות ארגונית של פתיחות, הקשבה וכבוד הדדי. כולן אמרו שהן יכולות להביע את דעתן, שדעתן נשמע ונחשבת מאוד ושהן מרגישות בטוחות לומר את אשר על ליבן.

האם הצלחה בתהליך מקבלת הד בפידבק של הממונים עליך?

כל המחנכות תיארו תחושה של פרגון והערכה וגם תיארו איך הן מחזירות את הפידבק חזרה אל הצוותים שלהן.

4. סיכום הראיונות עם הסייעות

תיאור התהליך לפי הסייעות:

הסייעות תיארו הרבה משגרת יומן סביב נושא הגמילה של הילד/ילדים שבאחריותן. הסייעות תיארו באופן מפורט את הילדים, את צרכיהן ואת האופן בו הן נענות לצרכים השונים של הילד בתהליך הגמילה. הסייעות מתארות קשב עמוק לילד, לסימנים הקטנים שבאמצעותם הוא מסמן את הצורך שלו. תיארו מה עוזר לכל ילד ומה מקשה.

התמודדויות שונות עם ילדים שונים:

כל סייעת תיארה את הילדים שבאחריותה וניכר היה שכל ילד דורש התמודדות והתייחסות אחרת לחלוטין. גם הסייעות הבחינו בין הילדים בשלושת המאפיינים שהמחנכות ציינו- רמת הבנה, בעיות התנהגות ויכולת פיזית.

חשיבות התכנית בעיני הסייעות:

כל הסייעות תיארו את התכנית כחשובה מאוד. להלן ציטוטים נבחרים מתשובותיהם המעידים על התייחסותן לתכנית:

- "התכנית מאוד חשובה. אלה ילדים גדולים. אם פה לא גומלים אותם כבר לא יגמלו. אם יש ילד שאפילו קצת מבין חייבים לנסות".
- "התכנית חשובה ביותר. זה חשוב שירגישו עצמאיים. זה יכול לעזור להם כל כך בחיים".

- "התכנית חשובה לילדים, כשיש רק סיכוי של הבנה אז צריך לתת להם הזדמנות".
- "התכנית חשובה מאוד לילדים ולהורים. זוהי הזדמנות לנסות"
- "זו ההזדמנות לעצמאות. לא בכל מקום ייקחו אותם ככה לשירותים. עדיף שיתחילו בגיל צעיר."

קשיים שעולים בתכנית:

הקשיים העיקריים אותן מתארות הסייעות קשורים באירועים של התמודדות עם מצבי קיצון של התמרחות בקקי, התמודדות עם תחושת גועל וניסיון שלא להראות את זה לילד. לכל אחת היו התנסויות מסוג זה אך תמיד מה שעזרה הוא התמיכה והסיוע מצד צוות הכיתה והגיבוי וההשתתפות של המחנכת. אף סייעת לא ציינה קושי בעצם המעקב אחר הילדים בנושא הגמילה, לא ציינו קושי בהליכה לשירותים בתדירות גבוהה מאוד.

נקודות האור- רגעי הצלחה העיקריים:

כל הסייעות תיארו את הצלחות של הילדים כרגעי שיא של הצלחה אישית שלהם. כמוכן הן תיארו את היכולת לקרוא את הילד ואת הסימון שלו שצריך לשירותים כחלק מאוד מתמגל בתהליך.

האם התמיכה וההדרכה שהסייעות מקבלות מספיקה:

כל הסייעות סיפרו שיש להן עם מי להתייעץ, שיש פורום קבוע שמסייע בכל דבר וגם בתהליך הגמילה. כולן ציינו שההדרכה והתמיכה מספיקים.

האם את יכולה להביע את דעתך על התכנית, האם דעתך נשמעת?

כל הסייעות דיווחו על תחושה של פתיחות בבית הספר, על יכולת להגיד כל דבר, לשתף, להביע דעה ולהישמע.

האם הצלחה בתהליך מקבלת הד בפידבק של הממונים עליך?

כל הסייעות תיארו תחושה של הערכה רבה ומשוב חיובי מצד הצוות ובעיקר מהמחנכת. להלן ציטוט מרכזי של אחת הסייעות איך היא מרגישה בעבודה סביב תכנית הגמילה ובכלל " היא (המחנכת) יודעת איך לעודד את הצוות. היא חלק מאתנו. היא לא נותנת הוראות. היא הראשונה שתגיד "אני אקח אותו לשירותים". יש אוזן קשבת. יש תחושה שאני לא לבד. כולן עוזרות. כולן שם וזה הכי חשוב".

סיכום

ניתן לסכם את כל הראיונות שעשו במספר נקודות עיקריות:

א. צוות בית הספר

- ✓ **חשיבות הצוות וההובלה של המחנכות**- המוקד המרכזי להצלחת התכנית בבית הספר הוא הצוות הכיתתי. מתוך הראיונות עולה כי המחנכות מובילות את התכנית מתוך הבנה עמוקה בצורך בתכנית כזו ובחשיבות שלה. המחנכות אינן מטילות את העשייה על הסייעות אלא בוונות צוות שהן גם מובילות אותו וגם חלק ממנו. הן מנקות ישבנים ומחליפות בגדים כמו כל סייעת ובמקביל מעצימות סייעות תוך נתינת אחריות על תכנית הגמילה של ילד מסוים. אין מצב של נתינת פקודות אלא הסברים, האצלת סמכות ושיתוף במטרות. כך, למרות הקשיים הכרוכים בהתמודדות עם הגמילה כולל ריחות, לכלוך, הפרשות- כל הצוות מתייחס בכבוד מוחלט לילדים ולפרטיותם ותוך מחויבות עמוקה לתכנית ומטרותיה.
- ✓ **תמיכה רגשית ומקצועית** - ניכר כי קיימת תמיכה רגשית ומקצועית רבה סביב תכנית הגמילה. המחנכות והסייעות מרגישות שיש למי לפנות ועם מי להתייעץ.
- ✓ **אווירה תומכת ופידבק חיובי מתמשך**- כל אנשי הצוות תיארו אווירה כללית של קבלה, של יכולת להביע את דעתם בצורה מלאה ושדעתן נשמעת ונחשבת מאוד. הסייעות מרגישות הרבה פידבק ומשוב חיובי. המחנכות פחות מצפות אך מרגישות תחושה כללית של הערכה רבה.
- ✓ **חוסר עקביות לאורך יום הלימודים**- חלק מההורים סיפרו כי גם בבית הספר לפעמים אין מדיניות אחידה לאורך היום וילדים מחותלים משעות הצהריים כי הצוות קטן יותר ואין מי שייקח לשירותים.

✓

ב. ההורים

- ✓ **הורים מאוד אסירי תודה ושבעי רצון** - כל ההורים מתארים שביעות רצון עמוקה ומשמעותית מההתנהלות של צוות בית הספר סביב הגמילה. רובם תיארו את צוות בית הספר כמקור הכוח והאמונה שלהם ביכולת של הילד להיגמל. ההורים יודעים שאת עיקר העבודה בנושא הגמילה עושה צוות בית הספר כפי שאחד ההורים ציין *"ימה אני כבר עושה? הילד מגיע הבית בשש, אוכל ארוחת ערב מתקלח והולך לישון, הם מתמודדים אתו כל היום"*.
- ✓ **קשר בין ההורים וצוות בית הספר**- הקשר עם בית הספר מתואר כמצוין והעדכון בנושא הגמילה מספיק ומתאים. עם זאת, חלק מההורים ציינו שהיה "תור להיכנס" ושלא הרגישו תמיד הוגנות בבחירה מי נכנס ומי לא נכנס לתכנית. עם זאת, מתוך התיאור של ההורים את ההתנהלות סביב נושא הגמילה, ניכר שלעיתים יש פער בין ההתנהלות בבית הספר בו הילד נשאר ללא חיתול כל היום ובין הבית בו הילד מחותל כשיוצאים לטיולים, כשנוסעים במכונית או בזמנים אחרים כשיש חשש שלא יוכל להתאפק.

הילדים

- ✓ הצלחת תכנית הגמילה הולכת עם הילדים גם אחרי העזיבה של בית הספר- הורים לילדים שסיימו את הלימודים בבית הספר ועברו את תכנית הגמילה בהצלחה מדווחים על יציבות של הגמילה ועל חשיבותה בחיי הילד ובחיי המשפחה.
- ✓ שוני רב בין הילדים- ההתמודדות עם כל אחד מן הילדים שונה ומגוונת מאוד. נראה שעבור כל ילד נבנית תכנית התפורה למידותיו ויכולותיו. לעיתים הגמילה היא כר נרחב לביטוי של קשיים רגשיים, בעיות התנהגות ומניפולציות ומחייבת יצירתיות והרבה אורך רוח מצד הצוות. קיימות דילמות רבות של הצוות וכן של ההורים בהתייחס למידת ההבנה של הילד את הנושא של הליכה לשירותים. נראה כי גם להורים וגם לצוות יש עליות ומורדות בהתייחס ליכולת של חלק מהילדים באמת לתפוס פיזית וקוגניטיבית את התהליך.

המלצות

מתוך תהליך ההערכה עולות מספר המלצות:

- ✓ גיבוש מדיניות לכניסה לתכנית- לאור הערות של חלק מההורים לגבי מי נכנס ומי לא נכנס לתכנית ומתי, כדאי לגבש נהלים שיכללו התייחסות הן להחלטה אינדיבידואלית לגבי התאמת הילד לכניסה לתכנית והן מדיניות לגבי מספר הילדים שיכולים להיות בתכנית בזמן נתון. מומלץ להציג את התכנית ומרכיביה וכן את המדיניות בפני ההורים כדי למנוע כעס ותסכול עתידי. כמו כן להציג בפני ההורים את התמונה המלאה על שינויים שיכולים להתרחש בשעות הצהריים בתכנית במידה ואלה אילוצים שלא ניתן להתמודד איתם.
- ✓ חיזוק למחנכות- ניכר כי מחנכות הכיתות עושות עבודה מדהימה עם הצוותים והילדים. למרות שהן הביעו הבנה מוחלטת לכך שלא תמיד יש פנאי לחזק ולתת משוב חיובי כדאי אולי לחפש דרכים לחזק אותן על העבודה שלהן.
- ✓ עבודה על תפיסה ריאלית של היכולת של הילד בהתייחס לגמילה- נראה כי אחד הקשיים של ההורים והצוות בהתייחס לגמילה של הילדים הוא הניסיון להבין מה הילד יכול, מה הילד מבין ועד לאן ניתן להגיע בתכנית הגמילה. כדי להתמודד עם הנושא כדאי לחשוב על דרכים להבהיר להורים ולצוות מה הם הגבולות של כל ילד בהתייחס לתכנית- האם יכול להיות גמול לגמרי, האם יהיה רק מאומן, האם תהיה גמילה בלילה וכד'. כדאי לדבר עם ההורים על מה התהליך דורש מהם, לתאם ציפיות, להסביר מה יכול ומה לא יכול לקרות ולהציב יעדים ברורים לתכנית הגמילה של כל אחד מהילדים, יעדים שניתן יהיה כמובן לשנות תוך כדי התהליך.

- ✓ **תיעוד של שיטות שונות להתמודדות עם מצבים שונים בגמילה** - ניתן ליצור מעין "בנק" של שיטות אפשריות להתמודדות עם מצבים שונים כגון: כיצד להתמודד עם ילד שמפחד להיכנס לשירותים, באילו חיזוקים כדאי להשתמש ומתי ועוד דוגמאות שיסיעו בעתיד לצוותים. כדאי גם לבדוק אפשרות לחבר בין הורים שונים שזקוקים לסיוע או ייעוץ בהתמודדות עם התכנית בבית.

- ✓ **חימום השירותים** - כמה סייעות התייחסו לכך שבשירותים אין חימום ושבימים קרים לילדים קר בעת ההחלפות בעיקר אם הם מתלכלכים ונדרשים להיות ללא בגדים לאורך מספר דקות.

נספח 1:

ראיון למחנכות ולסייעות

תארי לי את התהליך, ממה מורכבת התכנית?
האם את יכולה לתאר הבדלים בין הילדים בתהליך הגמילה?
האם יש ילדים שיותר קל או יותר קשה איתם בתהליך?
מה חשיבות התוכנית לדעתך?
תארי קשיים שעולים?
תארי הצלחות קטנות וגדולות
כאשר ילד מצליח בתהליך איך את מרגישה?
כאשר ילד נכשל איך את מרגישה?
האם תהליך הגמילה גורם לילדים להפסיד פעילויות אחרות? מה דעתך על כך?
האם יש לך אפשרות להביע את דעתך על תכנית הגמילה? האם מתחשבים בדעתך?
האם הצלחה בתהליך מקבלת הד בפידבק של הממונים עליך?

ראיון להורים

מה הניע אתכם להיכנס לתכנית?
אילו ציפיות היו לכם לפני הכניסה לתכנית מעצמכם ומצוות בית הספר?
תארו את הקשר עם בית הספר סביב תהליך הגמילה?
מה עוזר לכם בתהליך?
איך והאם הגמילה מהווה נושא לשיחה, עידוד, הערכה, ותחושת הצלחה גם בסביבה הקרובה- משפחה וחברים?
מה מקשה עליכם בתהליך?
כיצד אתם מתנהלים היום בבית סביב נושא הגמילה?
מה קורה כאשר אתם יוצאים מן הבית?
האם יש סיטואציות בהם אתם שמים לילד חיתול?
האם הילד ישן ללא חיתול?
האם יש משהו בהתנהלות של צוות בית הספר שניתן היה לעשות אחרת בתהליך הגמילה?

להורים שלום רב,

ינואר 2014

כחלק מהחזון של בית איזי שפירא להיות ארגון לומד תוך הערכה מתמדת של העשייה, אנו מבצעים הערכות ומחקרים מגוונים על התוכניות השונות הנעשות במסגרת העמותה כולה.

כחלק מתהליך זה אנו מעוניינים לבצע הערכה על תכנית הגמילה בבית הספר בשל החשיבות והמרכזיות של נושא זה הן בקרב המשפחות והן בקרב צוות בית הספר. באמצעות ההערכה אנו מקווים להביא לשיפור התהליך, ללמידה מהצלחות ולהמשך סיוע למשפחות נוספות בעתיד.

על מנת לעשות הערכה מקיפה ורחבה ככל האפשר אנו מעוניינים לאסוף מידע על תהליך הגמילה של הילדים בבית הספר ובבית. לצורך כך נרצה לערוך ראיונות אישיים עמכם ועם אנשי הצוות הרלוונטיים בכל כיתה (מחנכת וסייעת).

אנו מבקשים את הסכמתכם להשתתף בתהליך ומתחייבים כי :

1. כל הנתונים שיועברו ישמשו אך ורק לצורך תהליך ההערכה.
2. כל המידע שייאסף בסודיות מוחלטת ויושמט ממנו כל פרט מזהה.
3. ויתור סודיות זה הינו רשות ואינו קשור בכל שירות אשר תקבלו או לא תקבלו בעתיד.
4. ניתן בכל עת לבטל את השתתפותכם בהערכה.
5. בסיום התהליך נשתף אתכם בממצאים שעלו מן ההערכה.

לאחר החתימה על טופס ההסכמה תיצור עמכם קשר חלי פרץ מיחידת המחקר בבית איזי שפירא ותתאם אתכם מועד נח לריאיון (טלפוני או פנים אל פנים- בהתאם לרצונכם).

אורך הריאיון לא יעלה על 20 דקות.

על כל שאלה בנושא השימוש בנתונים ניתן לפנות לד"ר דנה רוט, מנהלת יחידת המחקר, בית איזי שפירא בטלפון 09-7701250 או במייל danar@beitissie.org.il

אני נותן בזאת את הסכמתי להשתתף במחקר שפרטיו מתוארים לעיל.

ת"ז

שם ההורה

תאריך

חתימה

בתודה ובברכה,

ד"ר דנה רוט

מנהלת היחידה למחקר והערכה

בית איזי שפירא